

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci navrhovatele **Č. z. s.**, Z. o. H. proti odpůrci **obec Z.**, v řízení o návrhu na zrušení Územního plánu obce Z. schváleného usnesením Zastupitelstva obce Z. dne 29. 12. 2006,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se podaným návrhem domáhal zrušení Územního plánu obce Z. schváleného usnesením Zastupitelstva obce Z. ze dne 29. 12. 2006, který byl vyhlášen obecně závaznou vyhláškou obce Z. č. 6/2006, kterou se vyhláší závazná část Územního plánu obce Z., vyvěšenou na úřední desce Obecního úřadu obce Z. ve dnech od 29. 12. 2006 do 15. 1. 2007. V návrhu uvedl, že je vlastníkem pozemku p. č. 65/6 v k. ú. P., na kterém je umístěna studna, výtlačné potrubí a přečerpávací stanice vodovodu (ve vlastnictví navrhovatele) zásobujícího vodou 242 nemovitostí (chat a rodinných domků). Další součásti vodovodu (výtlačný řad, 2 vodojemy, rozvodné řady v délce okolo 5,5 km a armaturní šachty — vše ve vlastnictví navrhovatele) jsou na pozemcích dalších vlastníků. Zastupitelstvem obce Z. byl na zasedání dne 29. 12. 2006 schválen Územní plán obce Z. (dále jen „Územní plán“) ve znění jeho návrhu ze září 2006. V rámci schváleného Územního plánu bylo rovněž rozhodnuto o funkčním využití pozemků v oblasti včetně respektování ochranných pásem některých stávajících sítí, přičemž odpůrce i přes dvojí upozornění naprosto ignoroval skutečné umístění součástí vodovodu navrhovatele a zakreslil je neúplně a na jiné pozemky, než se ve skutečnosti nachází. Odpůrce chybným vyznačením a nevyznačením některých částí vodovodu navrhovatele v Územním plánu poškozuje navrhovatele na jeho právech, zejména pokud se týká ochranných pásem studny a výtlačného řadu, rovněž tak i ochranných pásem vodojemů a rozvodných řadů, a máte osoby vyhledávající v Územním plánu informace. Navrhovatel je tak osobou, která byla opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem zkrácena na svých právech ve smyslu ustanovení § 101a odst. 1 s. ř. s. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud předmětný Územní plán zrušil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda usnesení Zastupitelstva obce Z. ze dne 29. 12. 2006, kterým byl schválen Územní plán obce Z., resp. zda Územní plán schválený podle zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je opatřením obecné povahy ve smyslu ustanovení § 101a s. ř. s. Při posuzování této otázky vycházel z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2007, č. j. 3 Ao 1/2007 – 44, který dospěl k následujícímu závěru.

Opatření obecné povahy je institutem, který do českého právního řádu, alespoň co se jeho výslovného pojmenování týká, zavedl zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Citovaný zákon předepsal vydání opatření obecné povahy pro některé činnosti telekomunikačních orgánů přímo, např. v ustanovení § 34 odst. 4, právní účinky pak blíže rozvedl v ustanovení § 124. Citovaný zákon nabyl účinnosti dne 1. 5. 2005 a těmito svými ustanoveními navázal na již platný (od 24. 9. 2004), ale v té době dosud neúčinný, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Zároveň byl novelizován i s. ř. s. (§ 4 odst. 2 písm. c), § 48 odst. 2 písm. e), § 101a až § 101d). S. ř. s. však ani po novelizaci definici opatření obecné povahy neobsahuje. Výše uvedená ustanovení upravují pouze pravomoc a kompetenci soudů a některá další procesní pravidla přezkumu. Odpověď na otázku, co lze považovat za opatření obecné povahy, je proto třeba hledat v části šesté zákona č. 500/2004 Sb. Podle ustanovení § 171 citovaného zákona „postupují podle této části správní orgány v případech, kdy jim zvláštní zákon ukládá vydat závazné opatření obecné povahy, které není právním předpisem ani rozhodnutím“. V dalších ustanoveních jsou pak upravena procesní pravidla pro jeho vydání.

Z uvedeného je zřejmé, že ani zákon č. 500/2004 Sb. opatření obecné povahy materiálně nedefinuje a s ohledem na velkou rozmanitost možných případů ponechává na zákonodárci, aby stanovil ve zvláštních zákonech, která autoritativní opatření správních orgánů jsou v právním smyslu opatřeními obecné povahy a mají být připravována, projednávána a vydávána způsobem upraveným v části šesté citovaného zákona. Opatření obecné povahy mohou tedy správní orgány vydávat jen v těch případech, kdy jim to zvláštní zákon ukládá, a to v rozsahu a za podmínek tam uvedených. Pomocí argumentu a contrario lze pak dovodit, že pokud jim to zvláštní zákon výslovně neukládá, nemohou samy podle vlastního uvážení určitá opatření podřizovat režimu ustanovení § 171 a násl. citovaného zákona. Tento závěr lze dovodit i ze znění čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Rozhodujícím kritériem pro posouzení, zda je příslušný správní akt opatřením obecné povahy, tak nejsou materiální znaky, byť je nepochybné, že by zákonodárce měl při své legislativní činnosti dbát na to, aby při úpravě tohoto institutu ve zvláštních zákonech byl obsah v souladu s formou, ale rozhodující je skutečnost, zda tuto právní formu pro vydání aktu zvláštní zákon předepisuje. Pravomoc a kompetence Nejvyššího správního soudu k přezkumu podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. c) a § 101a a násl. s. ř. s. je pak dána jen v těch případech, kdy správní orgán vydal opatření obecné povahy na základě zmocnění uvedeného ve zvláštním zákoně.

V dané věci Zastupitelstvo obce Z. schválilo Územní plán této obce usnesením ze dne 29. 12. 2006, tedy v době, kdy byl zákon č. 500/2004 Sb. účinný. Na režim vydávání opatření obecné povahy tak beze zbytku dopadala ustanovení jeho části šesté. Zvláštní zákon, který pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace v té době upravoval, tj. zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, však pro žádnou z činností prováděnou správními orgány na úseku územního plánování a stavebního řízení vydávání opatření obecné povahy nepředepsal. Ustanovení § 29 odst. 3 citovaného zákona, které upravovalo finální fázi schvalování Územního plánu a jako právní formu pro vyhlášení jeho závazné části určovalo obecně závaznou vyhlášku, zůstalo beze změny. Formou opatření obecné povahy jsou územní plány vydávány až na základě zákona č. 183/2006 Sb., který však nabyl účinnosti teprve dnem 1. 1. 2007. Z tohoto hlediska tedy Územní plán obce Z. schválený usnesením dne 29. 12. 2006 ani toto usnesení opatřením obecné povahy nejsou a není tedy dána pravomoc soudu podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s. k jeho přezkumu v řízení podle ustanovení § 101a a násl. s. ř. s. Nedostatek pravomoci je svojí povahou neodstranitelným

nedostatkem podmínek řízení, a proto Nejvyšší správní soud návrh na zrušení opatření obecné povahy podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl - li návrh odmítnut.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu